

Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ

Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΟΥ ΔΟΥΛΕΜΠΟΡΟΥ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)
Γ λέτε λοιπόν, κ. καθηγητά; τού ξανπέ...
ό μαρκήσιος, κυττάζοντας τον κα...
τάματα. Δέν νομίζετε ότι πρέπει να ρι...
ξετε τή μάσκα σας και να μου παρου...
σιασθήτε όπως πραγματικά είσαστε,
δηλαδή σαν ένας έμπορομοσίτης τής
λευκής σαρκός;

Ο ψευτοκαθηγητής προσπάθησε κάτι
να πη, αλλά δέν τά κατάφερε.

Μή φοβάσαστε όμως. Δέν θά πάθε...
τίποτε. Σας θεσάβω, ότι δέν θά σάς;
δύσκολα, συνεχώς ο μαρκήσιος χαμογε...
λώντας και παίζοντας τό μουσέλο του.

Και πηγαίνοντας ακόμη περισσότερο κοντά του, τόν ρώτησε:
—Θυμάσαστε τά δυό μικρά κορίτσια πού στείλατε στή Ελλάδα
κάποιο έκατομμυριούχου, τάχα γιά να τραγουδήσουν ένα
ντουέττο;...

—Έχετε δικήν, κ. μαρκήσιε, τού άπάντησε μ' ένα άποφασιστι...
κό τόνο ο κ. Λαμάρκ. Δέν είνε ανάγκη να προωρήσετε. Όμο...
λογώ ότι μέ γνωρίζετε καλά... Είμαι προθυμός να σάς εξυπη...
ρετήσω... Μπορείτε να μου πητε τί έπιθυμείτε;

—Βαρέθηκα τίς λευκές, κύριε Λαμάρκ, τόν διέκοψε άσφανα
ο μαρκήσιος. Τώρα θέλω μία ξανή, μία μαύρη. Όχι όμως κα...
θαστό μαύρη, ξέρετε...

—Χυ! καταλαβαίνω... Σας έννοώ πληρέστατα, κ. μαρκήσιε,
μουρμούρισε ο ψευτοκαθηγητής τού πιάνου σκεφτικός. Χτές μάλ...
ιστα, συνέχισε δυνατωτέρα, μου κάνανε μία τέτοια πρόταση,
άλλά τήν άπέρριψα. Τό δυστύχημα όμως δέν είνε ανεπανόρθω...
τό. Μπορεί να γίνη ή δουλειά μας. Ξέρω τήν διεύθυνσι τού σα...
ματεμπορίου.

—Α!... Γιά πέστε μου λοιπόν
τί μπορεί να γίνη... φώναξε ο
μαρκήσιος, μέ φωνή γεμάτη άυ...
πομοησία.

—Πρόκειται γιά μία νέα κρο...
ετή, τόν πληροφορήσε ο Λαμάρκ
χαρομενος. Μία νέα πού γεννή...
θηκε από λευκό πατέρα κα μη...
τέρα μυσάδα.

Η πληροφορίες όμως αυτές
δέν έπέτυχαν τό αποτέλεσμα πού
περίμενε ο ψευτοκαθηγητής. Ο
μαρκήσιος όχι μόνο δέν ένθυ...
σαστήκε, αλλά ψιθύρισε μ' έναν
άποκαρδιωτικό τόνο:

—Πφ! Ποιός ξέρει από πού τήν
περιμαζεύαν...

Ο «δουσιεδητος» έμπορος όμως θιάσθηκε να διαμαρτυρηθί...
—“Α, όχι! Όχι, κύριε μαρκήσιε! φώναξε σαν να είχε προ...
εβλήθ. Έκείνος πού μούκανε τήν πρόταση αυτή είνε από καιρο
γνωστός μου. Χρόνια τώρα συνεργαζόμαστε μ' αυτόν και ποτέ
δέν θυμάμαι να μουφρε σκαρτό πράγμα. Θά δεχόμουνά μάλ...
ιστα τήν πρότασί του γιά τήν κροετή, αν δέν μου ζητούσε μια
υπέρογκη τιμή!...

—Η τιμή γιά μένα δέν έχει καμιά σημασία, όταν αξίζει ή
γυναίκα, εδήλωσεν ο μαρκήσιος.

Κι άφου σκέφτηκε μία στιγμή, ξανάπε:

—Να μου τήν προμηθεύσετε, κ. Λαμάρκ.

—Ευχαρίστας, κύριε μαρκήσιε. Έλατέ αύριο τό θράδυ, πι...
σειώ ως τότε να τάχα κανονισεί μέ τό Μαύρο.

—Σύμφωνοι, κ. καθηγητά. Θάρω εδώ αύριο τό θράδυ, είπε
ο μαρκήσιος στό σατανικό σαματεμπορο και άφου τόν χαίρε...
τησε, προώρησε πρós τήν πόρτα.

Σέ λίγο ο μαρκήσιος θρικόταν στό δρόμο. Στάθηκε εκεί
στήν άκρη τού πεζοδρομίου κα περίμενε να περάση κανένα ά...
μάξι.

—Είχε δικήν ο Πίφ ο Γαλάζιος, άρχισε να μουρμουρίζη,
σκουπίζοντας τό μονόκλ του. Εύτυχώς πού έπισκέφθηκα τό Λα...
μάρκ. Έτσι θά προλάβω να σώσω τήν Ζαίρα από τά άτιμα σχε...
δια τού Μαορί!...

Κι ο Σέρλοκ Χόλμς, γιατί αυτός ήταν μετεμφισμένος σέ
κομψότατο μαρκήσιο, μπήκε σ' ένα σμάξι, χωρίς ν' αντιληφθί
έναν μαύρο πού τόν παρακολουθούσε.

Μόλις μπήκε μέσα στό δωμάτιό του, ο Σέρλοκ Χόλμς ώτησε
τόν βοηθό του:

—Χάρρυ, γύρισε ο Πίφ;

—Όχι, κ. Χόλμς. Άπ' τού πρώι φάχνει στίς παλιές αυνοικίες
γιά ναβρη τά ίχνη τού Μαορί.

—Άλήθεια, Χάρρυ, ή δίψα τής εκδικήσεως πού αισθάνεται ο

Πίφ έναντιόν τού Μαορί, μάς έχει εξυπηρετήσε πάρα πολύ. Πρέ...
πει να όμολογήσουμε, ότι χωρίς τόν μεθυστάκα αυτόν, δέν θα
θρίσκαμε ποτέ τά ίχνη τής Ζαίρας. Λοιπόν...

Δέν πρόφτασε όμως ο Σέρλοκ Χόλμς να συνεχίση. Η πόρτα
άνοιξε άπότομα και ώρμησε μέσα ο Πίφ ο Γαλάζιος σαν θύε...
λλα. Στάθηκε στή μέση τού δωματίου και σκουπίζοντας τόν ή...
δράτα του, φώναξε μέ φωνή πού διακοπτόταν άπ' τό θαυό
άγκομαχητό του:

—Κύριε Χόλμς, έτρεξα γιά να σάς ειδοποιήσω, ότι θά συμψή
μεγάλο κακό, αν δέν τό προλάβετε.

Και μόλις άποτελείωσε τά λόγια αυτά, άρπαξε μία μπουκάλα
ρακί πού ήταν άπάνω σ' ένα κομό και τήν άδειασε ως τόν πάτο,
μονορούφι!

—Τί τρέχει, λοιπόν; τόν ρώτησε ο Σέρλοκ Χόλμς άνήσυχος.
—Λίγη ύπομησι και θά τό μάβετε, τού άπάντησε ο Πίφ, παρ...
νοντας μία θαθεία άναπνοή.

Κι ο θρβώνοντας κατόπιν πηφάρα τό κορμί του, συνέχισε μ'
ένα θριαμβευτικό τόνο:

—Ανακάλυπα τό κρησφύγετο τού Μαορί... Έχει και τή Ζαί...
ρα μαζί του. Βεβαίωθηκα ακόμη πωιν ανακαλύψω τή σωλη...
του, ότι μία φορά μονάχα είχε βγη έξω άπ' αυτήν. Φοβάται
φαιναίνα να κυκλοφορή έξω έλευθερα. Κι' αυτή τή φορά πού
δύηκε έξω, πήγε ασφαλώς στό σπίτι τού παλαιαθρόπου τού
Λαμάρκ. Δέν έγω καμιά άμφιβολία γι' αυτό. Τόν ξέρω τόσο
καλά... Σκέφτηκα ακόμη ότι, κι' αν ακόμα δέν συμφώνησε στήν
τιμή μέ τόν Λαμάρκ γιά τή μικροβία, πάλι θά ζαπατήγανει να
τόν έπισκεφθί, γιά να τού πούληση τή Ζαίρα. Έτσι, άποφάσισα
να περιμένω έξω από τό σπίτι του, ώσπου να ένασθί. Και
πραγματικά έγινε αυτό πού περίμενα, δυό δλόκληρες ώρες. Τόν
είδα να βγαίνη άπ' τήν κρυψώνα του κι' έτσι μούβρε να ριχτώ

άμέσως άπάνω του και να τόν
πνίξω. Κρατήθηκα όμως και,
κουμμένος καθώς ήμουνα, τόν
είδα να προωρη γρήγορα πός
τό κέντρο τής πόλεως. Τόν πηρα
τότε έπίστω. Πολλές σούρες νόμι...
σα πώς μέ κατάλαβε ότι τόν πα...
ρακολουθούσα, γιατί, ο άθλιος,
πότε πηγανει σιγά σαν νέσος και
πότε σαν να τόν κυνηγούσαν. Κά...
θε τόσο μάλιστα, κάσιτας τάχα
πως έσοκόνιζε τόν άμο του, γύ...
ριζε τό κεφάλι του κι' έβριχνε
καμιά ματιά πρós τά πίσω. Τέ...
λος, σταμάτησε μπροστά στήν έ...
ξορταρά τού Λαμάρκ και σήκω...
σε τό γέρι του γιά να χτυπήση
τό κουδοβι ή άλλ' άμέσως τό κα...
τέβασε και μέ γρήγορα βήματα πηγε και κρύσθηκε κάτω από
μία διπλατή πόρτα. Σχεδόν τήν ίδια στιγμή είδα ν' ανοίγη ή
πόρτα τού Λαμάρκ και να βγαίνε σείς, κ. Χόλμς.

—Και τότε τί έγινε, Πίφ; τόν ρώτησε ο Σέρλοκ Χόλμς, κα...
ταταρασμένος. Μέ άνεγνώρισε;

—Βέβαια, κ. Χόλμς. Μόλις σάς είδε να μπαίνε μέσα σ'
άμάξι, ξετρύπωσε άπ' τήν πόρτα πού ήταν κρυμμένος κι' αντί
νά έπισκεφθί τόν Λαμάρκ, έφυγε σαν να τόν δάγκασε λυσσά...
ρικο σκυλί. Είμαι μάλιστα σίγουρος ότι παρατήρησε άπ' τό
σγέδιό του να πούληση τήν Ζαίρα, γιατί φοβάται καμιά ένε...
δρα σας.

—Και τί λές τώρα, Πίφ; Τί θά τήν κάνη τήν Ζαίρα; τόν ρώ...
τησε ο Σέρλοκ Χόλμς.

—Είμαι βέβαιος, ότι μια και δέν μπορεί πεία να τήν που...
λάγη στήν Λαμάρκ, θά τήν ξεφορτωθί μ' άλλον τρόπο.

—Δηλαδή;... Λές να τήν σκοτώσ! φώναξε ο Χάρρυ κατακί...
τρinos στόν Πίφ.

—Ναι, άπάντησε ο κακοποιός, μέ βεβαιότητα.

—Μά δέν μάς είπες πώς είνε δεισιδαίμων; τόν ξαναρώτησε ο
Χάρρυ.

—Βέβαια... Άλλά πάντα θρίσκει τρόπο να ξεμπερδεύη τά
θύματα του. Σχεμάς τί μουκάνα έμένα;

Ο Σέρλοκ Χόλμς πού στό μεταξύ αυτό είχε μεταμφιεσθί
σέ παραγγελιοδότη, πλησίασε τόν Πίφ τόν Γαλάζιο και τόν
διέκοψε, φωνάζοντας του μ' άσθηρό τόνο:

—“Ασ' τίς ιστορίες, Πίφ, και πές μου γρήγορα, πού κάβεται
ο Μαύρος!...

—Στήν οδόν Μοντεμπελλο 13, κ. Χόλμς.

(Άκολουθεί)

